

N:o 214.

Af friherre **A. T. Adelswård**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående stadsplan och tomtindelning m. m.

35 § uti det genom Kungl. Maj:ts proposition (n:o 26) till Riksdagen öfverlämnade förslag till lag angående stadsplan och tomtindelning är af följande lydelse:

»Hvad i denna lag är stadgadt för stad skall äga motsvarande tillämpning för köping så ock för annan ort, för hvilken på grund af hittills gällande föreskrifter byggnadsstadgan för rikets städer förklarats skola gälla.

Konungen må ock förordna, att denna lag skall äga motsvarande tillämpning för hamnplats, fiskläge eller annan ort med större sammanträngd befolkning; och medföra sådant förordnande enahanda verkan, som enligt hittills gällande lag följt utaf förordnande om tillämpning af byggnadsstadgan för rikets städer. Konungens befallningshafvande åligger att, när omständigheterna sådant förordnande påkallar, med anmälan därom till Konungen inkomma.

Inom område, för hvilket efter ty nu är sagdt denna lag skall äga tillämpning, må icke, förrän stadsplan blifvit fastställd, nybyggnad äga rum, med mindre Konungens befallningshafvande för särskildt fall därtill gifver lof.»

Af omförmälda stadgande skulle blifva följdén, att, innan byggnadsverksamheten inom de i 35 § afsedda orter finge påbörjas, stadsplan skulle antagas och fastställas för ortens *hela* område.

Dessa samhällen skulle således blifva sämre ställda än städerna, hvilka för en del af sitt område hafva af ålder bestående stadsplan, som icke behöfver ändras i vidare mån, än vederbörande stad själf beslutar.

Det är så mycket angelägnare, att denna olägenhet varder undanröjd, som de samhällen, hvarom här är fråga, i allmänhet äro ekonomiskt sämre situerade.

Med anledning häraf tillåter jag mig hemställa,

att mom. 3 i ofvannämnda 35 § måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»Då förordnande, hvarom nu är sagdt, meddelas för någon ort, äger Konungen förklara, att med afseende. å viss bebyggd del af område skall gälla hvad i 2 § sägs angående stadsplan, som af ålder består. Inom området i öfrigt må icke, förrän stadsplan blifvit fastställd, nybyggnad äga rum, med mindre Konungens befallningshafvande för särskildt fall därtill gifver lof. Är plan icke fastställd för ort, som i 1 mom. sägs, vare i fråga om sådant förklarande och om förbud mot nybyggnad lag samma.»

Stockholm den 19 mars 1907.

Theodor Adelswärd.